

Geboortehuis

Namen die ik achterliet.
De wind voorbij de hoge ramen.
Een huis achter het duin , ik hoor
nog stemmen. Zij die kwamen

en later gingen zijn zo na
dat ik ze bijna aan kan raken.
Maar enkel in een droom. Zij slapen
zoals herinneringen slapen.

Toch lopen ze vaak met me mee
als hoge wolken in de lucht.
De jaren hebben veel veranderd.
Het komt nog wel , maar niet terug.

Johanna Kruit